

[Oluf Pedersen.]

os fra Fællesmøder, hvor man mener at være stærk nok dertil, at man har spærret for en Drøftelse paa lige Fod i Radioen, ja, selv nu til Grundlovens Folkeafstemning nøjes man med en Diskussion mellem de fire gamle Partier. Jeg gaar dog ud fra, at man ikke vil opretholde dette Forhold, men at Medlemmer af Radioraadet vil sørge for, at der ogsaa bliver overladt de smaa Partier en Aften i Radioen nu forud for Folkeafstemningen; det andet vil jo være ganske uanstændigt. Man har lukket for os i adskillige Blade, ja, endogsaa Annoncer har man nægtet Optagelse, fordi de ikke passede med vedkommende Partis Opfattelse. Derfor arbejder vi under vanskelige Vilkaar, men vort Arbejde skal jo gøres, og det er min Opfattelse, at vore Kravs Sandhed skal trænge igennem, thi selv om vort Afbejde er blevet sværere efter dette Valg, er det ikke blevet os mindre kært.

Retsforbundet er imod at øge den bestaaende Uret — derfor er vi gaaet imod Ordninger og Told. Vi har deltaget i Gennemførelsen af alle Love, som betød Fremskridt — at vi saa sjældent fik Lejlighed dertil, er Regeringens Skyld. Og vi har erkendt, at der maatte ydes Hjælp til dem, der gennem en uretfærdig Lovgivning var bragt i Nød. Vi er vel for øvrigt alle klar over, at Regeringen er meget dygtig, naar det gælder Ambulancetjeneste, men det er min Opfattelse, at det bør være Valgets Resultat, at Regeringen ikke længere kan klare sig med Ambulancetjeneste. Valgets Lære maa for Regeringen være, at der nu skal vidtgaende Reformers til. Regeringen kan ikke fortsat nøjes med at hjælpe gennem Understøttelse. Der maa sættes ind mod Udbygningen af det arbejdende Folk. Ned med Tolden, Valutacentralen og den offentlige Gæld! Lad Fællesskabet faa de samfundsskabte Værdier, som Højfinansens ikke har noget Krav paa! Her gaar Folk og slider og slæber for at skaffe ublu Renter til den falske Kapital. Trediedelen af alt, hvad den jævne Mand skaber, tilflyder nogle faa, der ikke gør Times Gavn. Hundreder af Millioner gaar til Renter af Værdier, der ikke har nogen anden Basis end uretfærdig Lovgivning. Vi maa tage Kampen op mod den kapitalistiske Udbygning. Det er paa Tide, at Renteslaveriet ophører. Det er urimeligt, at Jorden er en Handelsvare, der skal betales med Købesum, d. v. s. i Praksis med Obligationer og Renter.

Ved den Politik, der er drevet her i Landet, mindsker man de unges Opsparing. Derefter kræver man, at der skal betales ogsaa

for Jorden — helt op imod 5 Milliarder Kroner drejer det sig om. I Stedet for en Grundskyld og ingen Købesum faar man Købesum med Renter og saa 2—3 Gange højere Skatter; det blev man fri for ved at betale Grundskyld i Stedet for Renter.

Jeg har nok hørt Venstremænd sige, at det kan være Landmanden lige meget, om han betaler Grundskyld eller Renter. Man overser, at i det sidste Tilfælde betaler man 3—4 Gange saa meget. At man kræver dette Renteslaveri i Landbrugets Navn, viser, at Oplysningen i Venstres Presse paa dette Omraade er meget ringe.

Vi ved jo alle, at Staten skal have Penge, ja, urimelig mange Penge kræves der. Naar den opgiver sin retmæssige Indkomst, Grundskylden, maa der opkræves Skatter, og da disse stikker Folk i Øjnene, naar de opkræves aabenlyst, har man fundet paa at sætte et Sugerør ind i Folks Lommer i Form af Told. Denne har, set fra et kapitalistisk Synspunkt — og derfor er de Konservative og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen saa glade for den —, den Fordel, at ogsaa hjemlige Producenter uretmæssigt kan nyde godt deraf.

Jeg var i sin Tid Medlem af et Grundskyldsudvalg, hvori der baade var Venstremænd, Radikale, Socialdemokrater, Konservative og Retsstatsfolk, og her var man enig om — det var for en halv Snes Aar siden —, at det drejede sig om et Par Milliarder Kroner, der i Ly af Tolden var skabt i falsk Kapital — og det er i alt Fald ikke blevet mindre siden.

Men ikke nok med dette! Ud over dette ved vi, at det offentlige har lavet Gæld, og herved er skabt et Rentefelt, som, naar alt medtages, vel drejer sig om 3 Milliarder Kroner. Vi har med andre Ord skabt en falsk Kapital paa ca. 10 Milliarder Kroner. I Stedet for den naturlige Gæld har man, fordi man laaner andres arbejdsskabte Værdier, skabt en Monopolkapital, der er større end den ægte Kapital. Og i Ly heraf har man altsaa mere end fordoblet Hovedstolen, der skal forrentes. Og ikke nok med det! Man har yderligere derigenem forhøjet selve Rentefoden.

Derfor fastholder jeg, at det er Renteslaveri, og fra Retsforbundets Side kræver vi, at dette skal afvikles gennem en Inddragning af Grundværdien, Ophævelse af Tolden og Afvikling af den offentlige Gæld. Det er Krav, der ubetinget maa opfyldes, hvis man skal naa frem til sunde Samfundsforhold.

Fra Rigsdagens Side har man erkendt, at Renten var urimelig stor for dem, der